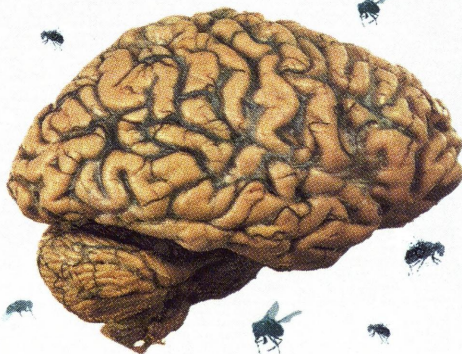

Med øynene lukket

Hålogaland Teater

LILLESCENEN

Premiere: 22. mars kl. 20⁰⁰.

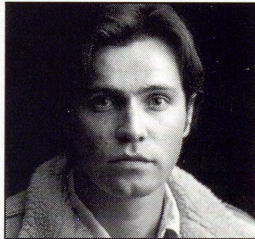
Spilles: 23. - 24. - 25. mars kl. 20⁰⁰. 6. - 7. - 8. april kl. 20⁰⁰. Lørdag 9. april kl. 18⁰⁰.

Instruktør

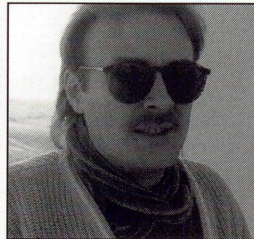
Eirik Nilssen Brøyn

Scenograf

Erlend J. Birkeland

Komponist

Inge Kolsvik

Regiass./suffløse

Sarah Pierstorff

Et prosjekt

«Med øynene lukket» er et resultat av en annerledes måte å tenke teater på. Vanligvis begynner vi med et stykke og besetter med skuespillere som av ulike grunner passer til de forskjellige rollene. Denne gangen var det ikke teksten, men en gruppe mennesker som var utgangspunktet. De hadde lyst til å jobbe sammen, og de fikk frie tøyler. Dette er en form for frihet som er uhyre krevende og skjerpene. Jeg er glad for at skuespillere, instruktør, scenograf etc. ville ta utfordringen, og det er med stolthet jeg presenterer produktet de er kommet frem til.

Teatersjef John S. Kristensen.

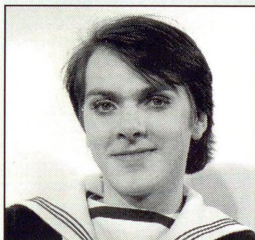

Manus: Eirik Nilssen Brøyn, i samarbeid med skuespillerne. Forestillingen bygger på tekster, og utdrag fra tekster av følgende forfattere: S. Beckett, F. Pessoa, H. Pinter, A. Tsjekov, A. Fugard, H.von Hoffmannstahl, A. Breton, P. Süsskind, A. Tenneyson, A. Bjerke, F. M. Dostojevskij, samt kjærlighetssitater fra boken «Godt sagt», og utdrag fra Politikens reisehåndbøker.

Lys: Reidun Gaaseide. Lyd: Bjørn W. Pedersen. Rekvissiter: Donna Barrier, Mette-M. Aspmo. Masker: Anne Bri
Produksjonsleder: Pelle Gustavsen. Foto: Ola Røe. Video: Trine Marit Larsen, Knut Skoglun
Takk til: NRK Troms, Tromsø Barne- og Ungdomsteater, Svar

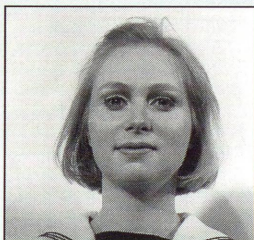

Skuespiller

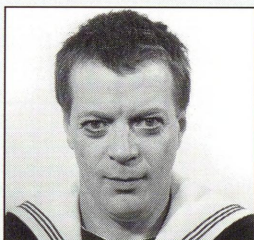
Mathias Calmeyer

Skuespiller

Janne C. Langas

Skuespiller

Svenn B. Syrin

Skuespiller

Trond-Ove Skrødal

En reise

«Det er dumt å avstå fra det dynamiske spranget ut i det totale skapendes tomrom» skrev Filippo Tomasso Marinetti i begynnelsen av dette århundret. Han regnes som grunnlegger av den bevegelse som fikk navnet «Futurisme». Nå på slutten av det samme århundret merker vi at disse ordene fremdeles er provoserende, men også inspirerende. Mange «ismer» har passert siden den gang (surrealisme, absurdisme etc.). Vår forestilling bekjenner seg ikke til noen av dem, men vi har tilegnet oss en rekke sitater og fragmenter fra tekster de har etterlatt seg.

I vårt eksperiment har vi gått utenom den psykologiske tilnæringsmåten som ofte er vanlig når man arbeider med teater. Om forestillingen har en historie eller bare er en installasjon i rommet, en fabel eller et teaterdikt overlater vi til tilskueren å avgjøre. Hva slags konklusjon man kommer til er ikke det vesentligste, for oss finnes det kun ett uomtvistelig faktum, og det er at denne forestillingen er.

Instruktør Eirik Nilssen Brøyn

Fra SURREALISME en antologi

Vår sammenkomst er like ren
Vi er mange.

Vi synger ikke, vi ler ikke, vi g
Vi snakker lite.

Vi beveger oss bare når vi sovr

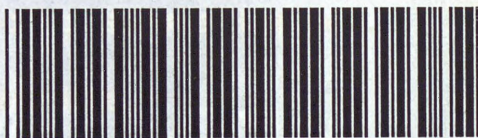
En av oss har svarte øyne, en har blå, mine er grønne.

Men det er nødvendig.

Nødvendig at vi ikke kjenner hverandre.

Depotbiblioteket

95sd 14 185

Man Ray

Det essensielle er å se uten å alltid tenke. Å ikke tenke når man ser, eller se når man tenker.

Si meg hvorfor er jeg så lykkelig i dag? Jeg har en følelse av å seile på havet, himmelen er blå, og store hvite fugler svever i luften. Hva kan det komme av?

Inntil vi vet hvor vi skal, må vi holde oss i bevegelse. Stadig på reise fra sted til sted. Aldri en natt på samme sted, før vi kjenner nattens innerste vesen.

Selv mord er den eneste elegante løsningen på livet. En rask fjerning av hjernen ville også være mulig, men hvor er kirurgen?